

8. évközi vasárnap 2014.

Bevezetés

A mai évközi 8. vasárnap evangéliuma Jézus Gondviselésről mondott szavait tartalmazza. Hogyan értelmezzük szavait? Hiszünk mi a Gondviselésben? Hiszünk mi abban, hogy Isten az Őt szeretőknek mindent a javukra fordít? A miénkre is, kik szeretjük Őt? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk bocsásd meg, hogy túlságosan aggodalmaskodók, és kevésbé vagyunk bizakodók. Uram irgalmazz!

Urunk bocsásd meg, hogy emberekről történő gondviselésedben lanyha munkatársaid vagyunk. Krisztus kegyelmezz!

Urunk bocsásd meg, hogy nem keressük elég buzgón az Isten országát és nem veszünk részt kellő energiával a világ evangelizálásában. Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Ne aggódjatok a holnap miatt.” „Jól tudja a ti mennyei atyátok, hogy mire van szükségetek.”

Ha az emberiség történetét, energiaszükségletét, nem aktáulpolitikai szempontból, hanem nagyobb távlatokból nézem, (így tettem ezt már egyetemista koromban is), akkor észreveszem az emberről, az emberiségről gondoskodó Istent.

Ahogy növekszik az emberiség, és fogy a hagyományos energiatartalék, mindig gondoskodik az Úristen újabb és újabb energiafajtáról az emberiség számára.

Tudja a ti Mennyei Atyátok, hogy minderre szükségetek van.

Tudjuk, hogy a fákat nem lehet kiirtani, biológiai ökológia miatt. Ezért jött a szén. Elfogytak, elfogynak a szén-készletek. Jött az olaj és a gáz. Ezek is fogyóban vannak. Jött a vízenergia. Környezetromboló. Nem fedezi az energiaszükségletet. Jött a nagyobb távlatokban energiaszükségletet biztosító atomenergia. Környezetvédők tiltakoznak, kampányolnak ellene. Jönnek újabb alternatív energiák: Szélenergia, napenergia, bioenergia, és talán egyszer jön majd a még meg nem oldott működésű, beláthatatlan hosszútávra energiát biztosító fúziós energia.

Utólag sokan nem látnak ebben semmi gondviselés szerűt. Mindezt természetesnek tartják. De ezek felismeréséhez azért nem akármilyen emberi elmékre volt szüksége az emberiségnek. Olyan Istentől kapott elmékre, akikben kipattanhatott egy-egy isteni szikra.

Newton, amikor kipattant fejében az isteni szikra, és felismerte, az általános tömegvonzás törvényét, mielőtt megfogalmazta volna, leborult, és hálát adott az Istennek, hogy neki adta meg azt a kegyelmet, hogy ő ismerhette fel azt a törvényt, amelyik az égitestek, (én teszem hozzá, mesterségesek, űrhajók, stb.) mozgását szabályozza.

Sírkövére méltó módon véste a hálás utókor e szavakat: „Decus humani generis.” Dísze az emberi nemnek!

Méltón mondja szinte valamennyi nagyot alkotó, rendkívüli dolgot feltaláló: „Ne nekünk, ne

nekünk, Uram, hanem nevednek adj dicsőséget.” Mert valóban, hatalmas dolgokat művelt általuk az Úr.

Ne aggodalmaskodjatok hát, hogy lesz-e elég energia, ivóvíz, vagy élettér tíz vagy húsz év múlva, mert tudja a ti mennyei Atyátok, hogy minderre szükségetek van.

Visszatérve az emberi lét távlatába.

Az evangélium elbeszélése szerint, az Úr mélyen belelát az emberek lelkébe. – Látja a szorongást, az értelmetlenül elfecsérelt életerőt, mely kifosztja, kimeríti a fiatalokat és az időseket, a férfiakat és a nőket egyaránt, és megfosztja őket az Úrban való örömtől, és a tőle eredő biztonságérzettől. – Látja a mindennapi étellel együtt járó terheket, nyomorúságot és szenvedést is. De látja, és szóvá teszi azt a fölösleges plusz terhet, amit az ember maga vesz fel magára. Ami nélkül könnyebb, boldogabb és szebb lenne az élete, és mégis makacsul hordozza szinte minden ember. A valós, vagy képzelt veszélyek, hiányok eshetőségének sejtése meglopja az ember lelkének erejét. Szinte észre sem veszi az aggódó ember, az ő érdekében cselekvő Istent, aki biztonságérzetet és megnyugtató életkörülményeket jelentene számára.

Életünkben nincs helye az aggodalmaskodásnak, hanem csak a bizakodásnak. Mivel az Úrsten gondviselő tevékenysége nem az ember aggodalmaskodása, hanem a jövőbe néző, jövőjében bizakodó és gondoskodó tevékenysége révén valósul meg, ezért részt kell vállalnunk

Istennek teremtő, megváltó és gondviselő tevékenységében.

A Gondviselés nem azt jelenti, hogy az Úrsten majd odateszi asztalunkra az élelmet. Táplálkozásunkról, ruházódásunkról, az ég madarairól, a mezők liliomairól, az erdők lombtengeréről, a tiszta levegőről, a jó ivóvízről, testi és lelki egészségünkéről elsősorban nekünk, embereknek kell gondoskodnunk. De ezekben a tevékenységünkben ott van velünk mindig a Gondviselés.

E beszédre készülve, hallottam az egyik TV – csatornán nyilatkozni magas állásban lévő közéleti személyt, aki ezeket mondotta, ismételten hogy nem a megszokás, hanem a hite mondatja vele, hogy ha a Gondviselés is úgy akarja, akkor megtörténik ez és az. A műsorvezető rákérdezett, miért mondja azt, hogy ha a Gondviselés is úgy akarja. Válasza: Mert amióta eszemet tudom, hiszek a Gondviselésben.

Aki hisz Istenben, azt Isten nem hagyja magára. Ha pedig Isten velünk, akkor ki ellenünk? Ha hosszúra nyúlt életemre, de ha népünk történetére is reflektálok, mindaz, jó és rossz, öröm és bánat, ami életemben, népünk életében történt, a javamra, s a javunkra vált. Az istenszeretőknek ugyanis Isten mindent a javukra fordít. Legyünk hát istenszeretők, Isten országát keresők, a többiek mind megadatnak nekünk. És miként a múltban, úgy a jövőben is, a közeljövőben is a gondviselő Isten mindent a javunkra fordít.

Amen

F. F.